

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20429/2023
26.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из, Општина ..., чији је пуномоћник Борисав Билали, адвокат из ..., против туженог ББ из, Општина ..., чији је пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., ради утврђења постојања стварне службености пута и укњижбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 86/2023 од 03.04.2023. године, у седници одржаној 26.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 86/2023 од 03.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 86/2023 од 03.04.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Коцељеви П 972/2020 од 28.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужилац има право сталне стварне службености пута, ради пролажења аутомобилом, пешице, прогоном стоке, трактором са прикључним машинама и самоходним пољопривредним машинама у корист свог кућног плаца, катастарске парцеле број .../... у КО ... као повласног добра, преко земљишта туженог ББ из ... преко делова његове катастарске парцеле број .../... у КО ... и кп. .../... КО ..., као послужних добара, на начин како је дефинисано у овом делу изреке, па је обавезан тужени, као власник послужних добара да то призна, трпи вршење наведеног права и дозволи да се на основу ове пресуде право сталне стварне службености пута упише у катастру непокретности за КО Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 188.990,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је за износ од 56.420,00 динара, са законском ом каматом од дана извршности пресуде до исплате, захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 211.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 86/2023 од 03.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у обавезујућем делу става другог изреке првостепене пресуде тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 188.990,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 143.850,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је преко овог износа, до траженог од 211.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова жалбеног поступка плати 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, док је преко овог износа, до траженог од 53.320,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 156. овог закона учињене пред другостепеним судом, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у

овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић